

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 215.719 van 11 oktober 2011
in de zaak A. 201.760/XII-6701**

In zake: de NV TERRA ENGINEERING & CONSULTANCY (TEC)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Steven Van Geeteruyen
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Landsverdediging

Tussenkommende partij:

de VZW BODEMKUNDIGE DIENST VAN BELGIE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Mario Deketelaere
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Meir 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 19 september 2011, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van 6 september 2011 houdende de gunning aan de VZW Bodemkundige Dienst van België van de opdracht betreffende ‘Diverse kwartieren in Vlaanderen -Uitvoeren van de inventarisatie van risicogronden-bodemverontreinigingen. Meerjarige overeenkomst van 3 jaar’”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 28 september 2011 heeft de vzw Bodemkundige dienst van België gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 oktober 2011, om 10.00 uur.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Steven Van Geeteruyen, die verschijnt voor de verzoekende partij, luitenant-kolonel militair administrateur Arnaud De Decker en majoor militair administrateur Philippe Van Gyseghem, die verschijnen voor de verwerende partij, en advocaat Mario Deketelaere, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verwerende partij schrijft een algemene aanbesteding uit voor een aanneming van diensten -en niet werken zoals verzoekende partij in het verzoekschrift stelt- in de aankondiging genaamd “Diverse kwartieren in Vlaanderen -Uitvoeren van inventarisatie van risicogronden- bodemverontreinigingen. Meerjarige overeenkomst van drie jaar”.

De geraamde waarde van de opdracht, vermeld in het gunningsverslag, bedraagt 371.900,82 euro, btw niet inbegrepen.

In het kader van een eerdere aanbesteding voor deze opdracht werd op 26 mei 2011 beslist de opdracht niet te gunnen omdat de aankondiging van de opdracht niet Europees was bekendgemaakt.

3.2. Het bijzonder bestek MRMP-I/P Nr. 1IPO16 “Meerjarige opdracht van diensten (2011 – 2013) Uitvoeren, van de inventarisatie van risicogronden – bodemverontreinigingen op de domeinen beheerd door Defensie in het Vlaams Gewest” is van toepassing.

Het gaat om een opdracht tegen prijslijst (bestek, art. 2 a en b, 2°). Artikel 8 “Gunningscriteria” van het bestek (blz. 9) bepaalt:

“Gunning aan de laagst regelmatige offerte.
De inschrijver vermeldt in zijn offerte een uniek percentage in meer of min toepasbaar op de posten die zich in de prijslijst bevinden”.

3.3. De aankondiging van de opdracht wordt op 1 juni 2011 bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen en op 3 juni 2011 in het Publicatieblad van de Europese Unie.

3.4. De offertes worden geopend op 9 augustus 2011. Er worden blijkens het proces-verbaal van de opening der offertes en de bestreden beslissing acht offertes ingediend. Verzoekende partij stelt een percentage in min, dus korting, voor van -49 %. Dit is de tweede hoogste korting. De vzw Bodemkundige Dienst van België stelt een percentage in min voor van -68,80 %. Dit is de hoogste korting. De andere inschrijvers stellen een percentage in min voor van respectievelijk -12 %, -23,10 %, -32 %, -39,60 %, -40 % en -47 %.

In het kader van de eerdere stopgezette aanbestedingsprocedure voor deze opdracht stelde de vzw Bodemkundige Dienst van België volgens de beslissing tot niet-gunning van 26 mei 2011 eveneens het hoogste percentage in

min voor, alsdan -68,50 %; verzoekende partij stelde dan met een percentage in min van -44 % de derde hoogste korting voor.

3.5. In een gunningsverslag van 11 september 2011 worden alle inschrijvers geselecteerd en alle offertes formeel en op administratief vlak regelmatig bevonden. De offertes worden vervolgens geëvalueerd. Daarbij wordt de in het bestek bepaalde toegepaste methode vermeld en wordt voor elke offerte het voorgestelde unieke kortingspercentage vermeld. Het besluit is dat de laagste regelmatige offerte deze is van de vzw Bodemkundige Dienst van België. De budgettaire middelen worden weergegeven en de aankoopofficier stelt tenslotte aan de bevoegde ordonnateur voor om de opdracht te gunnen aan de vzw Bodemkundige Dienst van België aangezien deze “de laagste regelmatige offerte heeft ingediend en er bijgevolg geen enkel bezwaar is om de opdracht aan deze inschrijver te gunnen”.

3.6. Dit voorstel wordt vervolgens gunstig geadviseerd door “BFC”.

3.7. Blijkbaar stelde de inspecteur van financiën vragen betreffende de prijs van de laagste offerte. In een nota van 22 augustus 2011 wordt hierop geantwoord. De inspecteur van financiën geeft vervolgens op 23 augustus 2011 het advies “geen bezwaar”.

3.8. Op 6 september 2011 beslist verwerende partij onder verwijzing naar artikel 15 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, de opdracht te gunnen aan de vzw Bodemkundige Dienst van België aangezien deze de laagste regelmatige offerte indiende.

In de bestreden beslissing is vermeld:

“[...]”

c. Evaluatie

(1) Geëvalueerde offertes

- Bodemkundige Dienst van België VZW
- ECOREM NV

- ENVIROSOIL NV
- ENVIRO+
- ESHER bvba
- RIMECO NV
- TEC NV
- WITTEVEEN+BOS Belgium NV

(2) Toegepaste methode

- Gunning aan de laagst regelmatige offerte
- De inschrijver vermeldt in zijn offerte een uniek percentage in meer of in min toepasbaar op de posten die zich in de prijslijst bevinden.

(3) Prijsvergelijking

Inschrijver	% in min of meer
Bodemkundige Dienst van België VZW	- 68,80
TEC NV	- 49,00
RIMECO NV	- 47,00
ENVIROSOIL NV	- 40,00
ENVIRO+	- 39,60
ESHER bvba	- 32,00
ECOREM NV	- 23,10
WITTEVEEN+BOS Belgium NV	- 12,00

(4) Definitieve rangschikking

Inschrijver
1. Bodemkundige Dienst van België VZW
2. TEC NV
3. RIMECO NV
4. ENVIROSOIL NV
5. ENVIRO+
6. ESHER bvba
7. ECOREM NV
8. WITTEVEEN+BOS Belgium NV

4. Besluit

Daar de firma Bodemkundige Dienst van België VZW de goedkoopste, regelmatige offerte heeft ingediend heb ik besloten, op basis van artikel 15 van de wet van 24 Dec 1993, de opdracht toe te wijzen aan deze firma.”

3.9. Met een blijkbaar aangetekend verzonden brief gedateerd op 7 september 2011 deelt verwerende partij aan verzoekende partij mee dat haar

offerte als regelmatig werd beschouwd maar niet werd gekozen. De gemotiveerde gunningsbeslissing is bijgevoegd.

3.10. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingediend op 19 september 2011.

IV. Tussenkost

4. De verzoekende partij in tussenkost blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Dienvolgens moet haar verzoek worden ingewilligd.

V. De schorsingsvoorwaarden

5. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

6. Evenwel is te dezen de wet van 23 december 2009 tot invoeging van een nieuw boek betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen in de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, van toepassing.

Luidens het door voornoemde wet van 23 december 2009 in de wet 24 december 1993, nieuw ingevoegde artikel 65/15, eerste lid, is aldus voor de schorsing van de thans bestreden beslissing het bewijs van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet vereist.

Anderzijds verplicht artikel 65/15, tweede lid, verzoekende partij tot het instellen van de vordering tot schorsing volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

VI. Onderzoek van de middelen

Uiteenzetting van het enig middel

7. In een enig middel werpt verzoekende partij de schending op van “artikel 16 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, evenals de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Zij acht deze rechtsnormen geschonden:

“Doordat verweerster in haar gunningsverslag niet nagaat of de offerte van de laagste inschrijver geen abnormale prijzen bevat.

Terwijl moet worden vastgesteld dat het door de laagste inschrijver ingediende niet alleen gevoelig afwijkt van alle andere ingediende offertes, maar bovendien een korting bevat van zowaar 68,80 % op de door verweerster opgegeven posten in haar prijslijst“.

In de toelichting benadrukt zij onder meer dat artikel 16 van de wet van 24 december 1993 vereist dat de opdracht “bij offerteaanvraag [dient] te worden gegund aan de inschrijver die de voordeligste regelmatige offerte indient”, dat zulks betekent dat de offerte geen abnormale prijzen mag bevatten, dat de aanbestedende overheid verplicht is om de regelmatigheid van de offertes te onderzoeken, dat te dezen de laagste inschrijver een percentage in min opgeeft van 68,80 % of bijgevolg nog een marge overhoudt van 33,20 %, “hetgeen op zijn minst vragen doet rijzen naar de regelmatigheid van een dergelijke offerte” en dat

het “door haar [verzoekende partij] ingediende percentage zeer dicht ligt bij de percentages van de meeste andere inschrijvers, maar hemelsbreed afwijkt van de laagste inschrijver”. Verzoekende partij besluit vervolgens:

“Hierbij is het merkwaardig dat verweerster zich geen enkele vraag stelt bij een dergelijke lage inschrijving, althans dit blijkt alvast niet uit het gunningverslag.

In het kader van de toepassing van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht, had verweerster minstens zich de vraag kunnen stellen of een korting van 68,80% nog als een regelmatige prijs kan worden aanzien, niettegenstaande het tot haar discretionaire bevoegdheid behoort om te oordelen of een prijs al dan niet als abnormaal laag kan worden aanzien. Het beschikken over een discretionaire bevoegdheid staat evenwel niet gelijk met een vrijstelling van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

Beoordeling

8. Het in dit middel ingeroepen artikel 16 van de wet van 24 december 1993 bepaalt onder meer dat bij algemene of beperkte offerteaanvraag de opdracht dient te worden toegewezen aan de inschrijver die de voordeligste regelmatige offerte indient, rekening houdend met de gunningscriteria die moeten zijn vermeld in het bestek, of eventueel in de aankondiging van de opdracht.

9. Te dezen gaat het niet om een offerteaanvraag maar om een aanbesteding zodat dit artikel 16 niet toepasselijk is en dus ook niet geschonden kan zijn.

Wel bepaalt artikel 15 van de wet van 24 december 1993 dat bij openbare aanbesteding, zoals te dezen, de opdracht dient te worden toegewezen aan de inschrijver die de laagste regelmatige offerte indiende.

10. Het – weliswaar door verzoekende partij niet ingeroepen – artikel 110, §§ 2 en 3 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de

overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken, bepaalt:

“§ 2. Onverminderd de nietigheid van elke offerte wegens afwijking van de essentiële besteksbepalingen zoals deze opgesomd in artikel 89, kan de aanbestedende overheid offertes als onregelmatig en derhalve als onbestaande beschouwen, indien zij niet overeenstemmen met de bepalingen van deze titel, enig voorbehoud inhouden, of bestanddelen bevatten die niet met de werkelijkheid overeenstemmen.

§ 3. Vooraleer de aanbestedende overheid evenwel een offerte afwijst, wegens haar blijkbaar abnormaal hoge of abnormaal lage eenheidsprijzen of totale prijzen, verzoekt zij de betrokken inschrijver per aangetekende brief hierover de nodige schriftelijke verantwoordingen te verstrekken binnen een termijn van twaalf kalenderdagen, tenzij de uitnodiging een langere termijn bepaalt.

Het is de inschrijver die het bewijs moet leveren van de verzending van de verantwoordingen.

Bij het onderzoek van de vermoedelijke abnormale prijzen kan de aanbestedende

overheid met name rekening houden met verantwoordingen gebaseerd op:

1° de doelmatigheid van het bouwproces, van het productieproces van de producten of van de dienstverlening;

2° de gekozen technische oplossingen en/of uitzonderlijk gunstige omstandigheden, waarvan de inschrijver bij de uitvoering van de werken, de levering van de producten of het verlenen van de diensten kan profiteren;

3° de originaliteit van de door de inschrijver aangeboden werken, producten of diensten;

4° de naleving van de bepalingen inzake arbeidsbescherming en arbeidsvoorwaarden die gelden op de plaats waar de opdracht wordt uitgevoerd;

5° de eventuele ontvangst van rechtmatig toegekende overheidssteun door de inschrijver.

[...]”.

Uit de bewoordingen van het aangehaalde artikel 110, § 3, volgt dat een aanbestedende overheid een inschrijver slechts een prijsverantwoording dient te vragen indien het bestuur de betrokken inschrijver wenst af te wijzen. Dit neemt niet weg dat het wel een plicht voor de aanbestedende overheid is om de regelmatigheid van een offerte na te gaan en één van de elementen van regelmatigheid is dat de offerte geen abnormale prijzen bevat, welk onderzoek moet gebeuren met inachtnaam van de zorgvuldigheidsverplichting.

11. Uit het dossier blijkt dat, blijkbaar op een vraag van de inspectie van financiën betreffende de prijs van de offerte van de uiteindelijk gekozen offerte, de betrokken dienst op 22 augustus 2011 als volgt antwoordde:

- “1. De referentieprijzen opgesteld in de prijslijst dateren van 2006 en zijn sindsdien goedkoper geworden. Daarom hebben alle inschrijvers een percentage in min ingediend.
2. De offerte van de laagste inschrijver is deze van de vzw Bodemkundige Dienst van België. Deze inschrijver heeft het gelijkaardig contract 8IP026 toegewezen gekregen (Bodemstudies in Wallonië – meerjarige overeenkomst 2008 – 2011) waardoor de inschrijver in tegenstelling tot de andere inschrijvers van deze aanbesteding een optimale inschatting kon maken van de prijs van zijn offerte.
3. Het betreft een meerjarig contract van drie jaar over het volledige grondgebied van het Vlaamse Gewest. Dit schaaffect heeft zeker een invloed gehad op de voordelige prijszetting.

De Leidende Dienst concludeert in verwijzing naar bovenstaande drie elementen dat de prijszetting van de vzw Bodemkundige Dienst van België niet abnormaal laag is”.

Aldus heeft verwerende partij het al dan niet abnormaal karakter van de door tussenkomende partij geboden korting van -68,80 % wel degelijk onderzocht en mist het middel feitelijke grondslag in de mate daarin wordt betoogd dat niet zou zijn onderzocht of de door de gekozen inschrijver geboden korting van -68,80 % niet abnormaal is.

Aangezien verwerende partij aldus ook niet voornemens was de betrokken inschrijver af te wijzen wegens abnormale prijzen, bestond er ook krachtens het aangehaalde artikel 110, geen verplichting om een prijsverantwoording te vragen.

12. Verzoekende partij wijst er weliswaar op dat tussenkomende partij met deze korting van -68, 80 % nog slechts een marge overhoudt van 33,20 % “hetgeen op zijn minst vragen doet rijzen naar de regelmatigheid van een dergelijke offerte” en stelt ook later dat verwerende partij met dergelijke korting zich minstens “de vraag had kunnen stellen” of dit nog als een regelmatige prijs kan worden aanzien.

Aldus lijkt zij niet uitdrukkelijk aan te voeren, laat staan dat zij hiermee *prima facie* aantoont, dat deze korting zelf enkel abnormaal (hoog) kan zijn (en de daaruit resulterende prijzen abnormaal laag) en dat een zorgvuldig bestuur deze korting enkel als abnormaal mocht beschouwen en bijgevolg een prijsverantwoording had moeten vragen.

In feite stelt zij immers alleen dat men door deze korting de vraag had kunnen stellen of de prijs nog regelmatig is. Hiermee wordt niet concreet en decisief uiteengezet waarom die korting abnormaal hoog is. Daartegenover, zoals reeds opgemerkt, staat nog het gegeven dat voordat effectief beslist werd de opdracht aan tussenkomende partij te gunnen, na een vraag daarover van de inspectie van financiën, deze prijs ook werd onderzocht en bijgevolg de door verzoekende partij verwachte vraag werd gesteld en beantwoord.

13. De eerste en derde in het voornoemde antwoord aan de inspectie van financiën gegeven reden om deze korting niet abnormaal te achten, zouden wel van toepassing kunnen zijn op alle inschrijvers. Uit de bestreden beslissing blijkt voorts dat de kortingen zeer uiteenlopend zijn, met de door de gekozen inschrijver geboden korting van -68,80 % als ene uiterste en -12 % als ander uiterste, met daartussen kortingen van -49 %, -47 %, -40 %, -39,60 %, -32 % en -23,10 %. In de huidige stand van het geding kan niettemin worden vastgesteld dat de korting geboden door de tweede laagste inschrijver, verzoekende partij, ook reeds -49 % bedraagt. Alhoewel niet onaanzienlijk, toont verzoekende partij toch niet *prima facie* aan waarom een verschil van 19,80 % met de korting geboden door de gekozen inschrijver, in de voormelde context van kortingen, van die aard is dat dit verwerende partij ertoe had moeten brengen de korting van de gekozen inschrijver abnormaal te achten.

Uit de bestreden beslissing blijkt immers dat er grote verschillen zijn tussen de kortingen voorgesteld in de verschillende offertes, gaande van -12 % tot -68,80 % en dat er ook tussen andere inschrijvers aanzienlijke verschillen zijn. Zo is het kortingspercentage van verzoekende partij zelf weliswaar slechts 2 % hoger dan deze voorgesteld door de derde gerangschikte inschrijver maar bijna 26 % hoger dan deze van de zesde gerangschikte inschrijver.

Uit het administratief dossier blijkt voorts dat ook bij de eerdere stopgezette aanbestedingsprocedure voor deze opdracht, kortingen van -68,50 % tot -12 % werden voorgesteld.

Ook bij andere, zo lijkt, vergelijkbare opdrachten waren er volgens voorgelegde stukken aanzienlijke prijsverschillen.

Zo wijst verwerende partij op een door de FOD Defensie in 2008 uitgeschreven opdracht voor bodemsaneringsstudies in het Vlaamse Gewest (lot 1) en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest (lot 2) (2008 – 2011) waar de percentages in min of meer (prijzen) voor gelijkaardige diensten volgens de nota variëren van -54,45 % tot en met een meerkost van 3,95 %.

Ook uit de door tussenkomende partij voorgelegde stukken inzake een door TUC Rail in 2010 uitgeschreven opdracht voor een raamovereenkomst voor prestaties van erkend bodemsaneringsdeskundige op diverse locaties in Vlaanderen, blijkt dat de voorgestelde prijzen sterk uiteenliepen (van 739.814,72 euro tot 409.388,16 euro).

In het licht van die prijsdiversiteit en mede in acht genomen dat de prijslijst bij het bestek volgens verwerende partij dateert van 2006 en dat de prijzen volgens verwerende partij sindsdien dalen, wordt niet *prima facie* aangetoond dat het voorgestelde percentage in min van 68,80 % als dermate afwijkend dient te worden beschouwd dat verwerende partij dit niet anders dan als abnormaal mocht beschouwen.

14. Voorts blijkt niet *prima facie* dat dit verschil tussen verzoekende partij en de gekozen inschrijver te dezen niet mede zou kunnen worden verklaard door het feit dat deze laatste het gelijkaardig contract 8IP026 kreeg toegewezen voor bodemstudies in Wallonië (meerjarige overeenkomst 2008 - 2011) en zij in tegenstelling tot de andere inschrijvers aldus een optimale inschatting kon maken van de prijs van haar offerte, zoals vermeld, als tweede reden, door verwerende partij in haar antwoord aan de inspectie van financiën.

Daarnaast kan worden vastgesteld dat verzoekende partij zelf thans een korting voorstelt van -49 % terwijl zij bij de eerdere stopgezette aanbestedingsprocedure slechts een korting aanbood van -44 %. Dit lijkt, naast de reeds vastgestelde grote diversiteit in prijzen die voor deze opdrachten lijkt te bestaan, ook aan te tonen dat er aanzienlijke marges in de prijszetting mogelijk zijn.

In de mate dat verzoekende partij voorts haar casus vergelijkt met de zaak die leidde tot het arrest nr. 195.557 van 13 augustus 2009 inzake nv Siemens IT Solutions and Services, blijkt dat de offerte van de gekozen inschrijver daar (3.154.956,99 euro, btw inbegrepen) bijna de helft goedkoper was dan de offerte van de verzoekende partij in die zaak (5.890.0914,24 euro, btw inbegrepen). Te dezen is het verschil tussen de korting voorgesteld door de gekozen inschrijver (-68,80 %) en de korting voorgesteld door verzoekende partij (-49 %) kleiner.

15. Om al deze redenen wordt in de huidige stand van het geding *prima facie* niet aangetoond dat verwerende partij ten onrechte de korting van -68,80 % geboden door tussenkomende partij niet als abnormaal hoog beoordeelde. Deze conclusie lijkt dan ook te steunen op voldoende draagkrachtige motieven en de materiële motiveringsplicht noch het zorgvuldigheidsbeginsel lijken geschonden. Evenmin wordt aldus *prima facie* aangetoond dat de opdracht niet is gegund aan de inschrijver die de laagste regelmatige offerte indiende, zoals vereist door artikel 15 van de wet van 24 december 1993.

16. Het enig middel is bijgevolg niet ernstig.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de vzw Bodemkundige dienst van België tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

De tussenkommende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 oktober 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest